

[Kirkeministeren.]

vejelser ikke været det væsentlige. Den ret knappe tilgang til det teologiske studium i de senere år gør problemet om sognenes størrelse i høj grad aktuelt.

Allerede i foråret 1961 opfordrede kirkeministeriet biskopperne til at søge udarbejdet en skitse-mæssig plan til sammenlægning af sogne i områder, hvor det dalende folketal skaber problemer. Det blev ved den lejlighed understreget, at der naturligvis er specielle forhold, som ikke, eller i hvert fald kun ufuldkomment, kan opgøres statistisk, og at der må tages vidtgående hensyn til befolkningens indstilling og til lokale forhold af enhver art.

Jeg er det ærede medlem taknemlig, fordi han har rejst spørgsmålet om de små sognes problemer. Det giver mig anledning til atter at fastslå, at kirkeministeriet finder det uomgængelig nødvendigt, at menighedsrådene i disse specielle sogne tager sammenlægningsproblemet op til overvejelse jo før jo heller, og at man ikke venter til embedsledighed — for da kan bestillingstillægsordningen måske komme til at virke som et ubehageligt pres. Det ville være lykkeligt, om de lokale instanser i god tid inden præsteskitte selv fremkom med forslag til rimeligere pastoratsinddelinger, hvor ikke alene de små sognes egne interesser, men folkekirkens fælles tarv tilgodeses.

Det er min overbevisning, at i samme grad som menighedsrådene åbent og positivt går ind i sådanne overvejelser sammen med de kirkelige myndigheder, vil de kunne være med til at føre værdifulde folkekirkelige traditioner fra de små sogne ind i ændrede tiders større sammenhæng.

Skov Thulesen: Jeg skal først for en ordens skyld beklage, at jeg i min ivrighed har glemt at iagttage forretningsordenen.

I øvrigt vil jeg takke den højtærede kirkeminister for hendes svar på mit spørgsmål. Jeg tror, det er gavnligt, at kirkeministeriets indstilling til disse problemer kommer offentligt frem, og at vi får baggrunden for dem. Vi er klar over, at denne rationalisering må finde sted, men det er også rigtigt, at der bør gives en vis tid til overvejelser de enkelte steder, det drejer sig om.

Jeg må sige, at der er anledning til at tvivle en lille smule på, hvordan ministerens indstilling er med hensyn til, hvorledes man skal administrere disse bestemmelser, idet vi gennem et brev fra et menighedsråd på Fyn har erfaret, at den højtærede minister har foreslået, at et embede med over 1.000 indbyggere blev skilt ud i to selvstændige sogne, som så hver blev betydeligt under 1.000 indbyggere, og at så hvert især blev lagt ind under nabopastorater. Og det foreslås, selv om de to sogne i det bestående embede altid har udgjort en enhed både kommunalt og kirkeligt. Det er Søby-Turup præstekald på Fyn, det drejer sig om, og menighedsrådet derovre finder det uretfærdigt, at embedet, som blev ledigt den 25. oktober, endnu ikke er opløst.

Derfor vil jeg gerne stille det tillægs-spørgsmål til kirkeministeren, om det er den højtærede kirkeministers hensigt på denne måde at forcere en udvikling igennem også med hensyn til pastorater på over 1.000 indbyggere. Jeg vil gerne tro — også efter det, vi nu har hørt i ministerens svar — at der kun er tale om en stilfærdig orientering med hensyn til forholdene på stedet for at finde ud af, om der er mulighed for en vis rationalisering, og at man ikke just vil tvinge en udvikling igennem.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg vil blot dertil svare, at det er min absolutte hensigt i den videst mulige udstrækning at lade initiativet til en sogneomlægning udgå fra de lokale instanser; ellers mener jeg det ville være aldeles uholdbart. Men at der er problemer, når vi skal til at gå til biddet, det er givet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Sinnbeck* til finansministeren.

„Vil finansministeren som regeringens øverste ansvarlige for statens finanser begrunde, hvorfor finansministeriet går med til, at der anvendes betydelige beløb til opgaver som musikradio, mens man afslår støtte til en livsvigtig udvidelse af fiskerihavnen i Bønnerup på Djursland?“